

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XCIV. — Izdan in razposlan dne 28. novembra 1899.

Vsebina: Št. 225. Ukaz o plovstvu po Bodenskem jezeru.

225.

Ukaz trgovinskega ministrstva v porazumu z ministrstvom za notranje stvari in železnice z dne 12. novembra 1899. l.

o plovstvu po Bodenskem jezeru.

V izvršilo dogovorov, sklenjenih med vladami držav ob bregovih Bodenskega jezera, se ukazuje tako:

I.

Namesto člena 2, odstavek 2—4, členov 8, 9, 13, odstavek 1, stavek 2, odstavek 2 in 3, potem členov 14, 16 in 17, odstavek 2 mednarodnega reda za plovstvo in pristansko vožnjo po bodenskem jezeru z dne 22. septembra 1867. l. (drž. zak. št. 19 iz l. 1868.) stopijo naslednja določila:

A. Nakladanje ladij in njih preiskava.

§. 1.

Nobena ladja se ne smé takó težkó naložiti, da bi se pogreznila pod črto, s katero je zaznamovan največi pripustni vtop.

Odrpte ladje, to je take, katere nimajo trdnega krova, morajo se tedaj, kadar jim stena ne gré vsaj 50 *cm* nad vodo, opremiti s tako zvanimi vetrenicami in to s takó visokimi, da bo od površine vode do gorenjega roba vetrenice povesod vsaj 50 *cm*.

Ako je odrpta ladja naložena s praviloma naloženim, rezanim ali cepljenim mehkim lesom, se smejo vetrenice tudi opustiti.

§. 2.

Pri preiskavi ladij, katero je opraviti po členu 6 plovstvenega in pristanskega redú za bodensko jezero, treba je sé zapisnikom poistiniti:

1. v vseh slučajih, ali je ladja za svoj namen zdelana dovolj močno in trpežno, ali je dobro pomašena in svojemu namenu primerno uravnana;

2. pri železnih ladjah sosebnó, ali so poprečne ali vzdolžne podpore in ploče dovolj močne, ali so pločevinski švi skrbno sé žebliji pribiti in zagoščeni in pa, ali ima ladja zadosti vode ne propuščajočih prebojev;

3. pri ladjah parnicah razen tega:

- a) ali je stroj po tém, kakó je narejen, postavljen in sosebnó kako je z ladjo spojen, tak, da je pričakovati, da bo trajno gotovo deloval, in pa ali je v sobi za stroj dovolj prostora, da se more služba pri kotlih zlagoma opravljati in vsi deli premikála preiskati;
- b) ali je soba za stroj od kajut in nakladnih prostorov ločena po prebojih iz železne pločevine in ali se je vse potrebno ukrenilo, da se zabrani nevarnost ognja;
- c) ali so bili parni kotli, ko so se postavili, po policijskih določilih o postavljanju parnih kotlov uradoma preskušeni, oziroma ali je menj kakor leto dní, odkar so bili uradno pregledani in najdeni, da ustrezajo predpisom;

d) ali so — sosebnost na parnicah za promet oseb — stopnice in opornice na krovu in zunaj dovolj varne, ali imajo odprtine na krovu kake priprave, ki varujejo človeka, da nenadoma ne pade vanje in ali so — pri parnicah na kolesa — vrata h kolesom tako narejena, da se dadó dobro zapreti, ali se odprtine ob bokih ladje, katere so pod črto največjega pripustnega vtopa, morejo namenu ustrezno dobro zapreti in pa ali je zadosti in primerno napravljenih izhodov za silo iz prostora za kotle, iz sobe za stroj in iz kajut.

Kadar se kaka ladja vnovič pregleduje, tedaj je zlasti paziti na to, ali se je morda kaj obrabila, ali so posamezni deli počeli razpadati vsled gnjilobe ali rje, in pa ali ustreza namenu, kar se je izpremenilo ali obnovilo.

4. Pri motornih ladjah (ladje, ki se gonijo s petrolejskimi, bencinskimi, nafta-motorji ali enakimi tudi z elektromotorji) razen tega, kar je predpisano in ustanovljeno v številki 1, oziroma v številki 2:

- a) ali je motor in gonilni aparat (propeler) tak in tako postavljen, da je pričakovati varno delovanje, in pa ali se lahko pride v sobo za motor, ali se da dobro zračiti in ali daje dosti prostora, da se more neovirano streči aparatu in ga v vseh delih lahko preiskati;
- b) ali se je vse potrebno ukrenilo, da se zabrani nevarnost ognja, zlasti ali so shranke gonilne tvarine in cevovodi iz primerne gradiva dovolj močno narejeni in ali so trdno zalotana dotična mesta, ali se dá dotok gonilne tvarine v motor zapreti tudi zunaj sobice za motor, ali je pripravljen kak cevovod z oljno sesalko, da se delovna posoda (tank) napolni z gonilno snovjo iz posode za zalogo, ki jo je zunaj sobice za motor namestiti dobro zavarovano in tako, da se lahko pride do nje in ali imajo tla v sobici za motor kak pripraven oboj iz pločevine, da se more v njem nabirati kapljalno olje;
- c) ali je gonilni aparat tako urejen, da se more hitro ustaviti in tek izpremeniti iz naprej v nazaj;
- d) ali so za primer, da bi se osebe prevažale obrtoma, potrebne priredbe opreznosti.

§. 3.

Pregledujoč opremo ladje, paziti je na to, ali ima ladja vse orodje in priprave, potrebne za varno plovstvo in za pomoč v sili.

K potrebni opremi spadajo zlasti tudi priprave in orodje, ki so potrebne, da se hitro spravi voda iz ladnega prostora in da se dadó predpisana znamenja — luči, rog za meglo, parna brizgalka, ladni zvonec, zastava za znamenje, top za znamenje.

Glas roga za meglo se mora najmanj 500m daleč še razločno slišati in parna brizgalka mora biti nameščena takó, da zvok kar se dá malo zamolkne.

Na železnih ladjah je treba pripraviti in imeti potrebno orodje in gradivo, da se kaka luknja brez izgube časa kolikor moči dobro zamaši in zakapa.

Vsak parnik mora nadalje zadoščati naslednjim zahtevam:

- a) imeti mora priprave in orodje, da je moči kak na ladji nastali požar krepko zadušiti;
- b) parnik mora imeti premično lojtro s krova in pa vsaj en dobro opremljen čoln za reševanje, katerega je namestiti takó, da ga je hitro moči spustiti v vodo in moštvo vanj spraviti;
- c) parnik mora imeti veličini ladje in njenemu namenu primerno število pasov ali obročev za reševanje. Na parnicah, ki se rabijo za vožnjo ljudi, treba je poleg tega mize in klopi, ki so postavljene na krov, uravnati takó, da jih je moči vreči v vodo, in da morejo dosti dobro plavati, vsled česar jih je moči uporabljati za reševanje ljudi, ki so pali v vodo;
- d) imeti mora kompenziran kompas, čigar severnica ima vsaj 15cm premera, poleg naprave, da se more trdno postaviti in po noči razsvetliti;
- e) ukreniti je treba potrebno, da se moreta lahko medseboj razumeti ladjevodja in strojevodja; tudi morajo na ladjah s krovom za izprehajanje biti potrebne priprave, da je moči sè zapovedniškega mesta in od mesta krmilčevega sprožiti kak akustičen aparat za dajanje znamenj.

Pri malih parnicah, sosebnost takih, s katerimi se vozi samó gospodar za svojo zabavo, ali katere plovejo samó med bližnjimi kraji, moči je zmanjšati ali izpregledati to, kar se zahteva v lit. a) in b).

Motorne ladje morajo ustrezati zahtevam, ki so pod d) in e) postavljene za parnike. Razen tega je treba na vsaki motorni ladji imeti seboj navodilo za rabo motorja, in pa odtisek grafičnega voznega reda in krmilna pota za parnike na bodenskem je-

luči na glavah pristanišča bistveno razločujejo ne samó od vseh luči, ki so zadaj v pristanišču, ampak tudi od luči, ki so predpisane za ladje.

Pristajališča za parnice je treba po noči razsvetljevati ob času, ko je pričakovati, da pride kaka parnica.

Da se morejo dajati v redu za znamenja (priloga III) natančneje določena znamenja, za to mora biti v pristaniščih in na pristajališčih za parnice:

- a) daleč slišen, globokozvočen rog za meglo,
- b) jasno pojóč zvon za meglo.

Nadalje mora biti v vsakem glavnem pristanišču top za znamenja in vselej biti pripravljen čoln za reševanje, opremljen z vsem potrebnim orodjem.

§. 9.

Napravljati postaje čolnom za pravilno vožnjo ljudi na parnikih ni dovoljeno.

§. 10.

V nastopnih številkah 1 do 6 omenjene luči, in nobene druge, morajo se nositi o vsakem vremenu od solnčnega zahoda do solnčnega vzhoda.

1. Parnik mora nositi, ako plove:

- a) na provi, in sicer vsaj 3·5 m nad glavnim krovom, svetlo belo luč, opremljeno in nameščeno takó, da jo je mogoče enakomerno videti čez lok obzorja 20 kompasovih črt, in sicer 10 črt od spredaj na vsako stran;
- b) na desni strani zeleno luč, tako opremljeno in nameščeno, da jo je moči enakomerno videti čez lok obzorja desetih kompasovih črt od spredaj na desno;
- c) na levi strani rdečo luč, tako opremljeno in nameščeno, da jo je moči enakomerno videti čez lok obzorja desetih kompasovih črt od spredaj na levo;
- d) na krmi modro luč, tako opremljeno in nameščeno, da jo je moči enakomerno videti čez lok obzorja 16 kompasovih črt, in sicer osmih črt od zadaj na vsako stran.

2. Motorna ladja, ki plove brez pristavljenega jadra, naj nosi pod številko 1, lit. a, b in c predpisane luči, toda tako, da je luč na provi postaviti vsaj 1·5 m visoko nad rob ladje in stranski luči vsaj 1 m za provo.

3. Motorne ladje s spristavljenim jadrom, jadrenice, vlačnice za blago in prevozni čolni morajo nositi:

- a) ako plovejo sami za se, stranski luči, predpisani za parnike po številki 1, lit. b in c;
- b) ako jih vleče parnica, na provi po številki 1, lit. a za parnike predpisano belo luč in na krmi belo luč, katero je moči videti čez lok obzorja 16 kompasovih črt, in sicer 8 črt od zadaj na vsako stran.

Tudi na vlečenih plavih je treba na zadnjem koncu vzpostaviti belo luč.

4. Kadar kaka ladja, ki nima luči na krmi, opazi, da jo namerja kaka druga ladja preteči, mora ladji s krme pokazati svetlo belo luč, s katero je treba mahati sem in tja. Parniki in motorne ladje, ki hočejo drugo, preteči naj svojo namero pravočasno naznanijo z znamenjem, predpisanim v §. 11 številki 9, odstavku 2.

5. Jahte na jadra, ribiške ladjice, gondole in ladjice na vesla morajo tedaj, kadar se jim bližajo parniki ali kadar se one približajo parnikom, o pravem času pokazati belo luč.

6. Vsaka ladja, ki je zasidrana zunaj pristanišč ali pristajališč, mora kazati svetlo belo luč, katero je videti od vseh strani.

7. Ladje, katere so z vrvmi zvezane na pristajališčih pristanišč, morajo po določilu, katero zastran tega podaje dotični pristanski red, ali pa na poziv pristanskega oblastva (pristanskega mojstra) vsakemu med solnčnim zahodom in solnčnim vzhodom prihajajočemu parniku in po njem peljanim vlačnicam kazati svetlo belo luč na koncéh, obrnjenih proti vходу v pristanišče, in na onih delih ladje, ki najbolj štrlé, (zabojih za kolesa).

8. Luči naj bodo v temni noči, ko je zrak čist, vidne:

a) pri parnikih:

- luč na provi na 5 km,
- stranski luči na 3 km,
- luč na krmi na 0·5 km;

b) pri motornih ladjah, jadrenicah, vlačnicah za blago in prevoznih čolnih:

- luč na provi na 3 km,
- stranski luči in luč na krmi na 2 km;

c) pri jahtah na jadra, ribiških ladjicah, gondolah in ladjicah na vesla na 1 km.

9. Stranski luči morata biti na parnikih namoščeni takó, da kažeta približno širino ladje; pri parnicah na kolesa jih je pritrčiti, ako le mogoče, proti vnanjemu robu za bojev za kolesa. Poleg tega morata ti dvé stranski luči imeti proti notranji strani ladje ščita, katera toliko štrlita pred lučima, da se luči ne moreta videti preko prove z druge strani. Ta poslednji predpis velja za vse ladje, ki nosijo stranski luči.

§. 11.

1. Nobena ladja naj ne gre na pot drugi ladji, ki plove, tako da bi jo motila v njenem teku.

2. Ako se dva parnika bližata v ravno nasprotni ali skoraj ravno nasprotni meri takó, da se je bati, da trčita drug na drugega, izpremeniti mora vsaka od obeh ladij svoj tek na desno, da pojde druga mimo druge z leve strani.

To določilo velja samó tedaj, kadar se ladji bližata v ravno nasprotni ali skoraj ravno nasprotni méri, takó da se je bati, da trčita druga na drugo, ne pa tedaj, kadar moreta ladji, ako obdržita obé svoj tek, lahko iti druga mimo druge.

To določilo velja zatorej le v takih slučajih, kadar po dnevi vsaka od obeh ladij vidi provo, jambor in dimnik druge ladje v isti črti ali skoraj v isti črti sè svojo provo, svojim jamborom in dimnikom in kadar je po noči vsaka od obéh ladij tako postavljena, da je videti obé stranski luči druge ladje.

3. Ako se teka dvéh parnikov križata takó, da se je bati, da trčita drug na drugega, ogniti se mora s pota tisti parnik, ki ima drugo ladjo na svoji desni strani.

4. Motorne ladje brez pristavljenega jadra so gledé tega pravila za izogibanje — številke 2 in 3 — enake parnikom.

5. Ako ploveta parnik in jadrenica ali motorna ladja s pristavljenim jadrom takó, da se je bati, da trčita druga na drugo, mora se parnik ogniti drugi ladji s pota. V enakem primeru se mora motorna ladja brez pristavljenega jadra ogniti jadrenici s pota.

Parniki se morajo vsekakor, zlasti o viharnem vremenu, takó izogibati ladjam brez trdnega krova in malim ali težkó naloženim ladjam in ako treba, ustaviti stroj, da tem ladjam ne nastane, ko pojdejo mimo, nobena nevarnost od valov, katere vzdiguje parnik.

Parnikom, ki plovejo v pristanišča, oziroma iz njih, morajo gondole in druge male ladje iti primerno daleč s pota.

6. Vsak parnik in vsaka motorna ladja, ki se kaki ladji ali drugačnemu plovilu nevarno približa, mora zmanjšati svojo brzino, ali, ako treba, ustaviti se ter iti nazaj.

Pri tem mora tista ladja, ki prva zapazi nevarnost, drugo ladjo ali drugačno plovilo na pretečo nevarnost opozoriti sè znamenjem vzbune ali z rogom za meglo, danim s parno brizgalko; druga parnica mora na to znamenje precej odgovoriti.

7. Ako postane parnik ali motorna ladja brez pristavljenega jadra med plovbo nekretna, ali ako ji sicer ni moči se po predpisu izogibati, naj ladjam, ki se ji nevarno bližajo, dá to na znanje sè znamenjem, ki je za ta slučaj predpisano v redu o znamenjih.

8. Ako se bližata dvé jadrenici takó, da se je bati, da bi trčila druga na drugo, ogniti se morata druga drugi s pota takó, kakor je tukaj-le povedano, namreč:

- a) Jadrenica, ki plove na polna jadra (ne v mér kilja), mora se izogniti ladji, ki plove z vetrom od strani (z napetimi jadri);
- b) od dveh ladij, kateri gresta druga proti drugi v nasprotno mer z vetrom od strani (z napetimi jadri), mora se izogniti tista, kateri piha veter z leve strani;
- c) ako dve ladji ploveta na polna jadra (a ne v mér kilja) in jima veter piha z raznih straní, izogniti se mora drugi tista ladja, kateri piha veter z leve strani;
- d) od dveh ladij, ki ploveta na polna jadra in katerima veter piha z iste strani, izogniti se mora ona ladja, ki je na strani vetra;
- e) ladja, ki plove na polna jadra v mér kilja, mora se izogniti vsaki ladji.

Motorne ladje s pristavljenim jadrom so gledé teh pravil za izogibanje enake jadrenicam.

9. Negledé na kako pravilo, podano v kateri spredaj stoječih številke, dolžna je vsaka ladja, bodi si parnik, motorna ladja ali jadrenica, ako preteče kako drugo ladjo, izogniti se oni ladji s pota.

Parnik, ki hoče po noči prehiteti kako drugo ladjo, mora to namero po noči naznaniti s petimi

kratkimi zvižgi iz parne brizgalke, motorna ladja s petimi glasi iz roga za meglo.

10. Da se pokaže, kako naj se ladja izogne ladje, naj se uporabljajo v redu o znamenjih (priloga III) predpisana znamenja za izpremembo teka.

11. V vseh slučajih, v katerih se mora po zgoraj podanih pravilih ena izmed dveh ladij izogniti drugi s pota, mora poslednja ladja ostati na prvotnem potu.

§. 12.

1. O temotnem vremenu (megli, metezu itd.) se morajo v redu o znamenjih (priloga III) popisana znamenja uporabljati po dnevi in po noči takó-le:

- a) Vsaka parnica, ki plove, mora sè svojo parno brizgalko vsako minuto trikrat zategnjeno zazvižgati v enakih presledkih;
- b) vsaka motorna ladja, ki plove, mora s svojim rogom za meglo vsako minuto vsaj enkrat zategnjeno zatrobiti;
- c) vsaka jadrenica, vsak prevozni čoln in vsaka vlačnica za blago, ako se vozi sama za se, mora dati v lit. b) predpisano znamenje. Ta plovila morajo, dokler slišijo znamenja za meglo, ki jih dajejo parniki in motorne ladje, trobiti na rog za meglo kratko in hitro zaporedoma. Poslednje naj delajo tudi motorne ladje s pristavljenim jadrom in pa ribiške ladje;
- d) vozila, katera se vlečejo, morajo, dokler slišijo znamenja za meglo z ladij, ki se ž njimi križajo ali jim gredó naproti, in pa kadar se bližajo vходу v pristanišče, kjer naj se ustavijo, vsako minuto vsaj enkrat zategnjeno zatrobiti na rog za meglo;
- e) kakor hitro se slišijo znamenja za meglo z ladije, mora vsak parnik ali vsaka motorna ladja brez pristavljenega jadra namesto znamenja za meglo dajati v redu o znamenjih (priloga III) ustanovljena znamenja za spoznavanje dotlé, dokler se znamenja z onih ladij ne slišijo več;
- f) precej, ko se zasliši rog za meglo ali zvonilo s kake parnične postaje, kamor se misli zapeljati, mora vsak parnik namesto znamenja za meglo dajati v redu o znamenjih (priloga III) predpisano I. znamenje za vhod v pristanišče.

Precej ko se zasliši zvon za meglo na glavi pristanišča, mora v pristanišče vhajajoči parnik dajati II. znamenje za vhod v pri-

stanišče dotlé, dokler se dá sè zvonom znamenje za vhod v pristanišče;

- g) vse ladje, ki so zasidraue zunaj pristanišč ali pristajališč, morajo dotlé, dokler slišijo znamenja za meglo z drugih ladij, v presledkih ne več kakor ene minute zvoniti sè zvoncem, oziroma dvakrat na kratko in hitro zaporedoma trobiti na rog za meglo.

2. Kadar parnik ali motorna ladja zasliši znamenja za meglo s kake druge ladje in se iz njih meri in moči in iz vrste znamenja razvidi, da je druga ladja v takem položaju, da se ji je treba izogniti, tedaj naj pred vsem zniža vozno brzino in, ako treba, naj popolnoma ustavi stroj.

Še le ko se izvé, kako stoji ladja proti ladij, treba je pričeti kretanje za izogib, previdno uporabljajoč krmilo in moč stroja.

3. Kadar je megla ali kadar mete, prepovedano je vleči plave.

Kadar je megla in kadar mete, naj se opusté vsa dela gledé vodnih staveb v onih delih pristanišča, ki služijo parničnemu prometu, potem v vohdih in pred vходу v pristanišča in na predpisanih voznih poteh parnic. Kadar bi se taka dela ne dala odlašati do časa, ko ne bo megle, tedaj je treba, po črtežu plovočim parnikom o pravem času dati na znanje, kdaj in kje se bodo ta dela opravljala.

V tem slučaju morajo plavajoči stavbni stroji in delovne ladje (lave) dajati znamenja za meglo prav tako, kakor je to predpisano za vozila, katera plovejo (številka 1, lit. a, b, c).

§. 13.

1. Parnice naj priplavajo v pristanišča in gredó iž njih s kolikor moči zmanjšano silo.

2. Kadar se dvé v eno pristanišče idoči ladij ob enem bližata vratom pristanišča, tedaj naj tista ladja, kateri je druga na desni strani, to pusti, da gre poprej v pristanišče. Pri tem pak gré parnik vselej pred vsakim neparnikom v pristanišče, razen tedaj, kadar bi jadrenica, plovoča na polna jadra, očividno ne mogla parniku pustiti proste poti brez svoje nevarnosti.

3. Ako sta dva parnika ali še več ob istem času pripravljena za odhod iz pristanišča, ima prednost tisti parnik, ki more pa svojem stavu najhitreje in brez nevarnosti za druge ladje iz pristanišča odpluti.

Ladja, ki sledi, se smé začeti premikati še le tedaj, ko je prva zapustila vrata v pristanišče.

Ako je prejšnja ladja ritenski šla iz pristanišča, smé po noči, ob viharnem vremenu, ob megli in metežu nastopna ladja zapustiti pristanišče še le tedaj, ko se je prva obrnila ter spustila na predpisano pot. Taista mora dati znamenje, predpisano za to v redu o znamenjih (priloga III).

4. Po dnevi in v mirnih nočéh je dovoljeno, da ladja odide iz pristanišča, ako je kak prihajajoči parnik še vsaj 500 m oddaljen od vrat v pristanišče.

Vendar je že prej treba pokazati, da se name-rava iti iz pristanišča, in to sè znamenjem, ki je za ta slučaj predpisano v redu o znamenjih (priloga III), in iziti je moči še le tedaj, ko je prihajajoči parnik zadosti daleč od vrat v pristanišče ustavil svoj stroj ter to dal na znanje s tem, da je znamenju odgovoril.

O temnem vremenu je ravnati prav takó, kakor hitro je dohajajoča ladja prva dala I znamenje za vhod v pristanišče.

5. Ako se v viharni noči kak parnik približa pristanišču do 1 kilometra in pa tedaj, kadar se o temnem vremenu (megli, metežu itd.) zasliši s kake dohajajoče ladje II znamenje za vhod v pristanišče, ne smé nobena ladja več zapustiti pristanišča ali zapreti vrata vanje.

6. Motorne ladje naj dajajo o vsakem dnevnem času in o vsakem vremenu, ako prihajajo v kak pristan ali odhajajo iz pristana, v redu o znamenjih zato predpisano znamenje z rogom za meglo, in to ob prihodu, čim se je motorna ladja približala na kakih 200 m pristanišču, ob odhodu, predno krene motorna ladja na vodno pot pristanišča.

Tudi motorne ladjice in male parnice naj dajejo to znamenje z rogom za meglo, oziroma s parno brizgalko ob prihodu in odhodu. Razen tega se ne smejo voziti blizu okoli glav pristanišča in morajo ob vhodu pravočasno zmanjšati brzino.

§. 14.

Voditelj ladje je tedaj, kadar se pripeti kaka nesreča, dolžan to kar najhitreje dati na znanje so-sednjim krajem in ladjam; v to naj uporablja v redu o znamenjih (priloga III) navedena znamenja sile.

§. 15.

Ladjice na motorje (primeri §. 7) se gledé na imetje luči, na pravila o izogibanju in dajanju znamenj štejejo za enake parnicam, a takó, da za dajanje znamenj zadostuje eno izmed predpisanih akustičnih znamenil (piščal [brizgalka] ali rog).

Za majhne parne ladjice zadostuje enovita parna brizgalka.

Pri majhnih ladjicah na motorje ali na par se smé luč na provi namestiti niže, nego je predpisano v §. 10, številki 1, lit. a, ter združiti se tudi sè stranskima lučima v enem okrovu.

C. Določila o prevažanju nevarnih tvarin.

a) Prevažanje razpočnih predmetov (raznesil.)

1. V promet po Bodenskem jezeru se pripuščajo nastopni razpočni predmeti:

1. Smodnik — raznosni soliter, gorljiv soliter — (jako tesna mešanica iz nevtralnno reagujočih vrst solitra in oglja ali tvarin, katerih bistvene sestavine so ogljenec, vodenelec in kislec, z žveplom ali brez žvepla);

2. nastopni, nitroglicerini obsegajoči preparati:

- a) dinamit I (ob srednji toplini plastična, ne odkapljiva mešanica nitroglicerina s prahastimi, ob sebi ne raznesilnimi in ne samozapalnimi tvarinami),
- b) dinamit II in III (ogljeni dinamit, mešanica nitroglicerina s smodniku podobnimi zmesmi),
- c) raznesilna želatina (ob srednji toplini žilavo prožna mešanica, ki sestoji iz nitroglicerina, z nitrocelulozo želatinovanega, v zvezi z ogljenčevokislimi alkalijami [oziroma alkaličnimi prstmi] ali tudi brez téh ali pa v zvezi z nevtralnno reagujočimi vrstami solitra ali brez njih),
- d) želatinski dinamit (ob srednji toplini plastična mešanica, sestojéča iz nitroglicerina, z nitrocelulozo želatinovanega, in iz lesene moke, solitra in ogljenčevokislih alkalij [oziroma alkaličnih prstí]),
- e) karbonit (mešanica nitroglicerina s smodniku podobnimi zmesmi in tekočimi, ob sebi ne raznesilnimi ali ne samozapalnimi tvarinami);

3. nitroceluloza (rahla, obsegajoča vsaj 20 odstotkov vode, in stiskana, ne želatinovana), zlasti strelni bombaž in kolodijeva volna, in pa mešanice nitroceluloze z nevtralnno reagujočimi vrstami solitra;

4. nastopne mešanice, katere obsegajo nitrove zveze tvarin aromatične vrste:

- a) sekurit (zmes amonijakovega solitra, kalijevega solitra in dinitrobenzola ali enakih tvarin),
- b) roburit (mešanica klorovega dinitrobenzola, klorovega nitronaftalina ali nitroklorovega benzola in amonijakovega solitra);

5. kartuše, petarde, ognjarski predmeti, raznesilna vžigala, ki se rabijo za vžiganje nabojev (n. p. raznosne kapice), vžigalne pločice (*amorces*);

6. vsi vsak čas v pošiljanje po železnicah in po vodnih poteh držav ob Bodenskem jezeru pripuščeni razpočni predmeti.

Ladje, katere prevažajo razpočne predmete, morajo ob dohodu na postajo, kamor so tvarine namenjene, že biti opremljene s spremnicami, ki jih zahtevajo predpisi obrežne države, v kateri je namenilna postaja.

II. Ako se nastopni predmeti zapakujejo takó, kakor je predpisano za železniški promet, in ako je zlasti izključeno vsako mahadranje ali puščanje vsebine, ne štejejo se za razpočne predmete:

1. V vojstvu in pomorstvu kake obrežne države predpisana, ne raznesilna vžigala,

2. za strelno orožje rabljene vžigalne kapice, vžigalna zrcala in patrone za ročno strelno orožje,

3. vžigalne vrvice.

III. Od prometa po Bodenskem jezeru so izločeni razpočni predmeti, ne pripuščeni po številki I, zlasti:

1. Nitroglicerín kot tak in v raztopinah;

2. pokalno zlato, suho v trdi obliki ali v obliki prahu, pokalno živo srebro, pokalno srebro in iz njih narejeni preparati;

3. vse vrste nitrovega cukra, vrste nitrovega skroba in iz njih narejene mešanine;

4. mešanice, iz katerih nitroglicerín odkapljava;

5. razpočni predmeti, kateri ali

a) reagujejo kisló [izvzemši smodnik, raznosni soliter in gorljivi soliter (I, 1), sekurit (I, 4 a) in roburit (I, 4 b)], ali kateri se

b) radi pri toplini do $+ 40^{\circ} C$ sami razkrojijo, ali kateri

c) obsegajo:

aa) klorovokisle soli [izvzemši raznosne kapice in vžigalne pločice (I, 5)] ali

bb) pikrinovokisle soli, ali

cc) fosfor [izvzemši vžigalne pločice (I, 5)], ali

dd) žvepleni baker;

6. razpočni predmeti v patronskih ovijalih, ako so ta zunaj poškopljena z nitroglicerinom (številka 1) ali s kako drugo raznosno tekočino, ali pa so od zunaj obdana s trdnimi razpočnimi predmeti;

7. raznosni preparati, pri katerih se ob sebi ne raznesilne sestavine v zaprti shranki po pretinah, ki se lahko zlomijo, hranijo ločene dotle, dokler naj se razpok izvrši s tém, da se razbijejo ali premaknejo pretini ali da se odpre nekaka pipa;

8. nabito strelno orožje.

IV. Na ladjah, katere prevažajo osebe, in pa na plavih se ne smejo prevažati razpočni predmeti; smodnika in ognjarskih predmetov se smé imeti sabo le toliko, kolikor je teh stvari treba za dajanje znamenj.

Izjema je samó tedaj dovoljena, kadar je v nujnih slučajih obče nevarnosti na primer ob zagátah ledú, potrebne raznosne pušice in za njih polnitev potrebno tvarino treba pod zanesljivim spremstvom v najkrajšem času spraviti v kraj namembe.

Vsaka ladja, ki se uporablja za prevažanje razpočnih predmetov, mora imeti sabo rešilni čolnič.

V. Razpočne predmete je zapakovati v lesene, trajne in teži vsebine primerno močne zaboje ali bečve, katerih poke so tako stisnjene, da se nič ne more skozi nje raztresti, in kateri nimajo krog sebe železnih obročev ali vezi. Namesto lesenih zabojev ali bečev je moči tudi uporabljati sode, narejene iz več plasti prav močne in toge pokoščene lepenke, (tako zvane američanske sode). Za prevažanje smodnika, raznosnega solitra in gorljivega solitra (I, 1) rabljene shranke ne smejo imeti železnih žebļev, vijakov ali drugačnih železnih utrdil.

Smodnik, raznosni soliter, gorljivi soliter (I, 1) in iz želatinovane nitroceluloze s solitrom ali brez solitra narejeni smodnik (I, 3) se smé zapakovati v kovinske shranke, izvzemši shranke iz železa. Preden se te tvarine zapakujejo v bečve ali zaboje, treba jih je ali zapakovati v pakete (pločevinske shranke) do $2\frac{1}{2}$ kilogramov največ ali pa vsuti v goste, iz trajnih tvarin narejene vreče, smodnikovo moko pa v vreče iz usnja ali iz goste kavčukove tvarine.

V št. I, 2 in 4 navedene razpočne predmete je pošiljati samó v patronah, ne pa tudi v prosti masi. Te patrone in pa patrone iz tlačenege strelnega bombaža s parafinovo povlakó ali brez nje (1, 3) treba je s trdnim ovijalom iz papirja združiti v pakete. To isto velja o razpočnih predmetih, pripuščenih po št. I, 6, kolikor se po železnicah

smejo pošiljati samó v obliki patron. Patrone v št. I, 2 navedenih tvarin je vrhu tega opremiti z ovijalom (n. pr. gumovim z gumovo raztopino zaplepljenim mešičkom) katero ovira, da bi voda ali vlažnost prodrla vanje.

Stisnjeni predmeti iz strelnega bombaža, imajočega vsaj 15 odstotkov vode v sebi, kakor so patrone iz sekurita in roburita (I, 4) smejo se zapakovati tudi v pločevinske pušice in škatlje iz lepenke, ki se dadó tesno zapreti.

Za pošiljanje se mora gola celuloza, imajoča v sebi vsaj 20 odstotkov vode, trdno zapakovat, v shranke, ki imajo močne stene in so neprodušne.

Razpočni predmeti vsake vrste se ne smejo opremljati niti z vžigali ali vžigalnimi vrvkami, niti zapakovati ž njimi ali pa s patronami za strelno orožje (II, 2) v iste shranke.

Za pakovanje razpočnih predmetov služeče shranke se morajo po svoji vsebini opremiti z napisom: smodnik, raznosni soliter, gorljivi soliter, smodnik iz nitroceluloze in solitra, kartuše, petarde, ognjarski predmeti, vžigala, dinamiške patrone, patrone iz ogljenega dinamita, patrone iz raznosne želatine, patrone iz želatinskega dinamita, karbonske patrone, strelni bombaž itd. Razen tega morajo biti označene s firmo ali znamko tvornice, iz katere razpočni predmeti prihajajo, ali pa imeti označeno tvornico, katero je po osrednjem oblastvu dovoljeno in javno razglašeno.

Kosmata teža pošiljanih kosov ne smé pri smodniku, raznosnem solitru, gorljivem solitru (I, 1), pri strelnem bombažu (I, 3), pri kartušah, petardah, ognjarskih predmetih ali vžigalih (I, 5), presežati 90 kilogramov, pri ostalih razpočnih predmetih pa 35 kilogramov. Ta določila teže se ne uporabljajo o prizmatičnem smodniku za kanone v kartušah.

Vsak čas za železniški promet predpisano pakovalo zadostuje tudi za pošiljanje po Bodenskem jezeru.

VI. Kadar se zapakujejo ali nakladajo, in pa kadar se razkladajo in izpakujejo razpočni predmeti, ne smé se netiti ogenj ali žgati odprta luč, niti kaditi tobak.

Nakladanje in razkladanje naj se opravlja, skrbno ogibajoč se vsakega stresa. Pošiljani kosi se potemtakem ne smejo kotaliti (tačati) ali metati.

VII. Nakladanje in razkladanje se smé opravljati samo na mestu, katero se za to odkaže po pristojnem policijskem oblastvu in katero mora vsaj 300 metrov biti oddaljeno od hiš, kjer kdo biva. Vrhu tega je nakladanje ali razkladanje raz-

počnih predmetov dovoljeno v prostorih, za to določenih, pred tvornico raznesil ali v ti tvornici, ali pa v kakem po policiji dovoljenem skladu raznesil in pa v tistih oddelkih kakega pristanišča, katere v to odkaže pristansko oblastvo.

Nakladišče ali razkladišče ne smé tedaj, kadar se rabi, občinstvu biti pristopno ter se mora, ako bi se nakladanje ali razkladanje opravljalo ob temi, razsvetliti s trdno in visoko stoječimi svetilnicami. Z razpočno tvarino napolnjene shranke se ne smejo na nakladišče donesti ali pripustiti prej, kakor naj se nakladanje pričnè.

VIII. V št. I, 2 do 4 navedene tvarine se ne smejo nakladati na enem plovilu vkupe s smodnikom, raznosnim solitrom, gorljivim solitrom (I, 1), kartušami, petardami, ognjarskimi predmeti, vžigali (I, 5), ali s patronami za strelno orožje (II, 2). Prav tako je raznesilna vžigala vselej spravljati ločena od smodnika in drugih razpočnih predmetov.

IX. Razpočni predmeti se morajo na plovilu pod krovom trdno zastaviti v zaprtem prostoru, kateri bodi na ladjah parnicah kolikor moči oddaljen od prostorov za kotle. Pri tem se bečve ne smejo postavljati po koncu, ampak se morajo polagati in z lesenimi podstavki (tapami) zavarovati proti kotljenju. Ako je izjemoma treba posamezne pošiljane kose privezati, smé se to zgoditi samó z vrvmi a nikedar ne z verigami (ketinami). Vse železne sestavine, ki bi ob vožnji utegnile priti v dotiko s pošiljanimi kosi, treba je obвити s tuljem, slamo ali cunjami.

Odprte ladvice, v katerih se prevažajo razpočni predmeti, morajo biti preprežene s tesno zapirajočo plahto (n. p. napojenim platnom).

Niti v tako rabljenih, niti v tik ležečih prostorih se ne smejo pakovati vžigalne kapice in vžigalne vrvce (II, 2 in 3).

Lahko zopalne ali samozopalne tvarine, med katere se ne vštevajo premog in kokes, so sploh izločene od prevažanja ob istem času.

X. Prevažanje razpočnih predmetov je dovoljeno samo čez dan in pri vidnem vremenu.

Na ladjah, ki vozijo razpočne predmete, smejo se ogenj in luči vžigati samó tedaj, kadar ima ladja odločen prostor za ogenj, in sicer v tem prostoru.

XI. Plovila, katera vozijo razpočnih predmetov več kakor 35 kilogramov kosmate teže, morajo ob vožnji, ob pomudah, in pa kadar pristajajo, paziti na to-le:

1. Plovila morajo kot svarilno znamenje imeti črno zastavo z belim *P*, katero je moči od daleč spoznati in katero je vselej imeti razvito;

2. taista ne smejo nikedar biti brez straže;

3. držati se morajo kolikor moči daleč od drugih plovil;

4. ako sestoji prevoz iz več plovil, morajo ta med vožnjo imeti med seboj presledka vsaj 50 metrov;

5. ako se plovilo, vozeče razpočne predmete, medpotoma blizu kopnega pomudi več kakor dve uri, držati se mu je od tvornic, delavnic in hiš, v katerih kdo biva, vsaj 300 metrov daleč.

Pristojno policijsko oblastvo smé, ako ni najti primerne postajališča v taki razdalji, dovoliti, da se more izbrati tako postajališče, katero je manj, ako pa ni na razpolago drugačnega varstva, vsaj 200 metrov oddaljeno od tvornic, delavnic in hiš, v katerih kdo biva.

Ako naj se plovilo pomudi več kakor dve uri v bližini krajev, treba je to vrhu tega pristojnemu policijskemu oblastvu naznaniti čim brže; pristojno policijsko oblastvo naj nato ukrene naredbe opreznosti, ki se mu vzdijo potrebne.

Ako naj plovilo pristané v kakem pristanišču, treba je to poprej naznaniti pristanskemu oblastvu in to naj, ako treba v porazumu s pristojnim policijskim oblastvom, ukrene za varnost potrebne naredbe;

6. kadar kaka pošiljatev razpočnih predmetov medpotoma postane taka, da se zdi nevarno, prevažati jo še dalje, tedaj naj pristojno policijsko oblastvo bližnjega kraja, kateremu naj voditelj prevoznje čim prej dá to na znanje, ukrene potrebne naredbe, da se more brez nevarnosti dalje postopati s to pošiljatvo, in sicer, kakor okolnosti nanesó, privzemši veščaka, katerega mora na poziv policijskega oblastva doposlati pošiljač.

Ako je odlagati nevarno, uniči pristojno policijsko oblastvo razpočne predmete na stroške pošiljača, ne da bi mu to poprej priznanilo, ako mogoče, po navodilu in pod nadzorom kakega veščaka.

Ako je v dotičnem kraju pristanišče, ukrepa naj potrebne naredbe, kolikor prihaja pristanski okoliš v poštev, pristansko oblastvo, če treba v porazumu s pristojnim policijskim oblastvom.

XII. Plovila, katera mimo kake ladje, opremljene z zastavo po številki XI, točki 1, plovejo v manjši razdalji kakor 300 metrov, morajo ogenj prikriti, ladje parnice pak vrhu tega primerno oskrbovati dimske registre.

b) Prevažanje zastran ognja nevarnih, ne med razpočne predmete spadajočih tvarin.

1. Za nevarne zastran ognja veljajo ti-le predmeti:

a) Sirov petrolej in njegove prekapanine (petrolejev éter, gazolin, neolin, benzin, ligrojin, nafta, petrolejeva esencija, očiščen petrolej, snažilno olje, mazalna olja itd.);

b) vse iz kotrana ali kotranovih olj (smolčevega, premogovega, rjavopremogovega, rupnega in skriljavčevega kotrana) pripravljene hlapne tvarine;

c) žvepleni éter (etilov éter), kolodij in žvepleni ogljenec (žvepleni alkohol);

d) rdeča kadeča se solitrova kislina;

e) beli in rumeni, in pa rdeči (amorfní) fosfor;

f) Bucherjeve ognjegasne škatljice.

V lit. a) in b) oznamljeni predmeti se delé v tri razrede po tém, ali imajo pri 17·5° C. specifične teče:

(razred I.) vsaj 0·780 (takozvani testov petrolej, benzol, teluvol, ksilol, kumol, mirbanovo olje, solarno olje, fotogen itd.),

(razred II.) manj kakor 0·780 in več kakor 0·680 (benzin, ligroin, snažilno olje itd.),

(razred III.) 0·680 ali manj (petrolejev éter, gazolin, neolin itd.).

II. V lit. a) in b) imenovani predmeti se smejo po Bodenskem jezeru prevažati samó ali:

a) v gostih in odpornih kovinskih posodah, ali

b) v posodah iz stekla ali kamenine;

predmeti razreda I in II vrhu tega

c) v posebno dobrih, trajnih sodih.

Ako se uporabljajo posode iz stekla ali kamenine, paziti je še na té-le predpise:

1. Ako se več posod združi v en tovor, morajo biti te posode trdno zapakovane v močne lesene zaboje s slamo, senom, otrobi, drtinami ali žaganjem, prstjo infuzorjev ali drugimi rahlimi tvarinami.

2. Ako so posode zapakovane v aka posamez, smejo se pošiljati v trdnih pletenicah ali kebljih z dobro pritrjenim krovom, ki imajo držaje ter dovolj pakovalne tvarine v sebi; če je krov (štorja) iz slame, trstja, ločja ali podobne tvarine, mora biti napojen z ilovim ali apnenim mlekem ali enako tvarino, katerim je primešano vodotopno steklo. Kosmata teža posameznega tovara ne smé za tvarine I. razreda, ako se uporabljajo steklene posode, presegati 60 kilogramov, ako se pa uporabljajo posode iz kamenine, ne 75 kilogramov, za tvarine

II. in III. razreda pak, bodi da se uporabljajo posode iz stekla ali pa iz kamenine, ne 40 kilogramov.

Vsak posamičen tovor, ki obsega tvarine II. in III. razreda treba je opraviti z različnim, na rudečem dnu tiskanim nadpisom: „Nevarno zastran ognja“. Pletenice in keblje s posodami iz stekla ali kamenine, katere obsegajo tvarine II. in III. razreda, naj poleg tega imajo še napis: „Mora se z rokami nositi“.

III. Žvepleni éter (etilov éter), in pa kolidij (I, lit. c) se smeta prevažati samó v popolnoma tesno zaprtih posodah iz kovine ali stekla. Pakovalo teh posod, in sicer tako kovinskih kakor steklenih posod, mora, ako se več posod združi v en tovorni kos, vstrezati predpisom, podanim v št. II, 1, če se pa posode zapakujejo posamez, predpisom v št. II, 2, in to tako, da pri posameznem pakovanju posod kosmata teža posameznega tovara ne smé presegati 60 kilogramov.

IV. Žvepleni ogljenec (žvepljeni alkohol) (I, lit. c) se smé prevažati samo in edino ali:

1. v trdno zapirajočih posodah iz močne, dobro zanetane železne pločevine z vsebino do 500 kg; ali

2. v pločevinskih posodah, imajočih 75 kilogramov kosmate teže največ, katere so zgoraj in zdolaj podkrepnjene z železnimi vezmi. Take posode morajo biti oklenjene s pletenicami ali keblji ali pa v zaboje zapakovane s slamo, senom, otrobi, žaganjem, prstjo infuzorjev ali drugačnimi rahlimi tvarinami; ali

3. v steklenih posodah, ki so vložene v močne lesene zaboje s slamo, senom, otrobi, žaganjem, prstjo infuzorjev ali drugimi rahlimi tvarinami.

V. Rdeča, kadeča se solitrova kislina (I, lit. d) se prevažata po nastopnih predpisih:

Ako se pošilja v balonih, steklenicah ali vrčih, morajo shranke biti trdno zaprte, dobro zapakovane ter vložene v posebne posode ali pletenice, ki imajo močne priprave, da jih je moči z lahka prijemat. Balone in steklenice mora v posodah obdajati posušena prst infuzorijev ali druge primerne tvarine suhe prsti v telesnini, enaki vsaj njih vsebini.

Ako se solitrova kislina pošilja v kovinskih shrankah, morajo biti shranke popolnoma goste ter imeti dobre zapore.

VI. Beli in rumeni fosfor (I, lit. e) se mora, obdan z vodo, v pločevinskih pušicah, ki obsegajo po 30 kilogramov največ ter so zalotane, trdno zapakovati v močne zaboje. Zaboji morajo razen tega imeti dva močna ročaja, ne smejo tehtati čez 100 ki-

logramov in morajo od zunaj oznamenjeni biti, da „obsegajo navadni rumeni (beli) fosfor“, in pa z besedo „zgoraj“.

Rdeči (amorfnj) fosfor (I, lit. e) je vlagati v dobro zalotane pločevinske pušice, ki se vdejavajo v močne zaboje z žaganjem. Ti zaboji ne smejo tehtati čez 90 kilogramov in morajo imeti oznamnilo od zunaj, da „obsegajo rdeči fosfor“.

VII. Bucherjeve ognjegasne škatljice (I, lit. f) se smejo prevažati samó v pločevinskih tulcih ali kozuljah. Ti tulci se morajo vlagati v zaboje, po 10 kilogramov največ obsezajoče, ki so od znotraj preplepljeni s papirjem. Ti zaboji pak se morajo zapakovati v večje, prav tako s papirjem preplepljene zaboje.

VIII. Ako se v številki II in III navedene kemikalije pošiljajo v množinah ne več nego po 10 kilogramov, dopušča se združevati jih v en tovorni kos z drugimi predmeti, kateri ne spadajo niti med razpočne, niti med jedke in take tvarine, ki so nevarne zastran ognja. Pri tem jih je v trdno zaprtih flaškah iz stekla ali pločevine s slamo, senom, otrobi, žaganjem, prstjo infuzorjev ali drugimi rahlimi tvarinami trdno vlagati v močne zaboje.

Rdeča kadeča se solitrova kislina se v enaki množini in na enaki način smé v en tovorni kos združevati samo z enakimi množinami drugih rudninskih kislin, izvzemši brom, in z drugimi tvarinami, ki ne spadajo niti med razpočne, niti med jedke in take tvarine, ki so nevarne zastran ognja.

Žvepleni ogljenec, največ dva kilograma težak, smé se z drugimi predmeti, kateri ne spadajo niti med razpočne, niti med jedke in take tvarine, ki so zastran ognja nevarne, združevati v en tovorni kos tedaj, kadar se žvepleni ogljenec nahaja v trdno zaprtih pločevinskih flaškah ter je z drugo vsebino tovrnega kosa trdno vložen v močen zaboj s slamo, senom, otrobi, žaganjem ali drugačnimi rahlimi tvarinami.

Fosfor in Bucherjeve ognjegasne škatljice združevati z drugimi predmeti v en tovorni kos, ni niti v malih množinah dopuščeno.

IX. V številki II do VIII imenovane shranke (posode iz kovine, sode, zaboje, keblje in pletenice) se morajo na ladjah skladati tako, da ne morejo niti zadevati se druga ob drugo niti padati.

X. Zastran ognja nevarne predmete je smeti na ladjah parnicah nakladati samó na krovu, na ladjah, s katerimi se prevažajo osebe, pak celó ne.

XI. V ladne prostore, v katerih se spravljajo zastran ognja nevarni predmeti, smé se hoditi samó

z varnostnimi svetilnicami in v njih se ne sme kaditi. Ako se taki prostori nahajajo pod palubo, morajo imeti dobro ventilacijo na površini.

Odpri ogenj se na plovilih, na katerih so naloženi zastran ognja nevarni predmeti, ne sme netiti.

Dimniki ognjišč, ki se nahajajo pod palubo takih plovil, morajo imeti iskrnjake (priprave, da se iskre ne raznašajo).

Na palubo naloženi zastran ognja nevarni predmeti se morajo pokriti s tesno oklepajočimi plahdami.

XII. Plovila, na katera so se naložili zastran ognja nevarni predmeti, morajo čez dan imeti modro zastavo z velikim belim *F* (v latinskem tisku), po noči pa modro luč; ta zastava in ta luč morata biti pritrjeni vsaj štiri metre nad palubo na jربولi ali pa na kakem drogu.

Taka plovila smejo pristajati samo vsaj 150 metrov daleč od drugih plovil ali poslopij, v katerih kdo stanuje, ako ne bi pristansko oblastvo, zunaj pristanišč pa krajno policijsko oblastvo predpisavalo, pristajati v veči, ali pa dovoljevalo, pristajati v manjši razdalji.

Ta določila se ne uporabljajo o plovilih, katera vozijo sabo samo male množine (po 10 kilogramov, oziroma žveplenega ogljenca do 2 kilograma, prim. številko VIII) posameznih zastran ognja nevarnih tvarin, bodi si v predpisanih posameznih tovorih, ali pa po predpisu združenih v istem pakovalu z drugimi predmeti (številka VIII), a to s pogojem, da skupna teža takih malih sabo voženih množin zastran ognja nevarnih tvarin ne dosega 40 kilogramov.

XIII. Kadar plovilo, naloženo s predmeti zastran ognja nevarnimi, dojde v svoje namenišče, tedaj mora voditelj precej brez odloga pristojnemu policijskemu ali pristanskemu oblastvu na znanje dati množino in vrsto naloženih zastran ognja nevarnih predmetov ter svoje plovilo takoj privezati na ležišče, ki se mu odkaže.

XIV. Ako naj se na kako plovilo zastran ognja nevarni predmeti nakladajo ali z njega razkladajo, mora voditelj plovila to poprej naznaniti pristojnemu policijskemu ali pristanskemu oblastvu.

To oblastvo mu odkaže ležišče, kjer naj naklada ali razklada, in mu določi rok, v katerem mora delo pričeti in dokončati. Ležišče bodi od poslopij, v katerih kdo prebiva, kolikor moči oddaljeno. Ako bi opravilo tega ne terjalo, ni nikoga pripuščati k ležišču.

Nakladaje in razkladaje se ne sme kaditi, tudi se ne sme na plovilu in blizu ležišča netiti ogenj niti rabiti odprta luč.

Ob temi je nakladanje in razkladanje dopuščeno samo s posebnim dovolilom in samo ob luči trdno stoječih svetilnic, ki morajo biti nameščene vsaj dva metra od tál, kjer se dela.

Pri nakladanju in razkladanju se ne smejo plenice in keblji s posodami iz stekla ali kamenine, katere obsegajo predmete razreda II in III, označene v številki I, lit. *a*) in *b*), niti voziti na vozčkih niti nositi na ramenih ali na hrbtu, ampak morajo se nositi samo za roče (držaje), ki so nameščeni na imenovanih shrankah.

c) Prevažanje jedkih in strupenih tvarin.

1. Kadar naj se z drugačnimi ladjami, kakor z ladjami državnih ali po državi dopuščenih parno-plovstvenih podjetij prevažajo jedke tvarine, kakor so kisline itd., tedaj naj v posameznem slučaju policijsko ali pristansko oblastvo nakladnega kraja določuje, ali se te tvarine morajo voziti na posebnih plovilih ali pa se smejo naložiti vkupe z drugim blagom. Ako ono dovoli, da se nalože vkupe z drugim blagom, zaukaže naj ob enem potrebne neredbe opreznosti, katere mora ladjar slušati. O naredbah, ki jih ono ukrene, dá pa ladjarju posebno potrdilo, ki je mora tá pokazati policijskim, pristanskim, carinskim in pa uradnikom vodne stavbe, ako bi je zahtevali.

2. Netekoče arzenikalije, zlasti arzenasta kislina rumen arzenik (mišnica, operment), rdeči arzenik (realgar), črepna mišnica (kobalt) se po Bodenskem jezeru smejo pošiljati samo tedaj, ako sta na vsakem kosu pošiljatve v različnih pismenih s črno oljnato barvo zapisani besedi „arzenik (strup)“; in če so se zapakovale tako-le:

ali

a) v dvojnih sodih ali zabojih, pri čemer je dna sodom utrditi z notranjimi obroči a pokrove zabojem z obroči ali železnimi vezili; notranji sodi ali zaboji pa naj bodo iz močnega suhega lesa ter od znotraj zalepljeni z gostim platnom ali drugimi enakimi gostimi tkaninami;

ali

b) v vrečah iz platna, s kotranom napojenega, ki so vložene v enovite sode iz močnega suhega lesa;

ali

c) v zalotanih pločevinskih valjih, ki so oblečeni s trdnimi lesenimi plašči (površnimi sodi), katerim so dna utrjena z vloženimi obroči.

3. Tekoče arzenikalije, posebno arzenova kislina, smejo se po Bodenskem jezeru pošiljati samó tedaj, kadar se

- a) na vsakem pošiljanem kosu v razločnih pismenih s črno oljnato barvo napišeta besedi „arzenik (strup)“;
- b) kadar se pri pošiljanju v balonih, steklenicah in vrčih te shranke trdno zaprto, dobro zapakujejo in vložijo v posebne posode ali pletenice, opremljene z močnimi pripravami, da se z lahka prijemajo;
- c) kadar so pri pošiljanju v kovinskih, lesenih ali gumovih shrankah te shranke popolnoma goste in z dobrimi zaporami opremljene.

Ti predpisi veljajo tudi o posodah, v katerih so se prevažale tekoče arzenikalije.

4. Drugi strupeni kovinski preparati (strupene kovinske barve, kovinske soli itd.), kamor spadajo zlasti preparati živega srebra, kakor so: sublimat, kalomel, beli in rdeči precipitat, cinober; dalje bakrene soli in bakrene barve, kakor so: bakreni vitrijol, zeleni volk, zelena in módra bakrena barvila, dalje svinčeni preparati, kakor so: svinčeni glaj (masikot), svinčene rusovine (meniki), svinčeni cukur in druge svinčene soli, svinčena belina in druge svinčene barve, tudi cinkov prah in cinov ter antimonov pepel, smejo se pošiljati samó v gostih, iz trdnega, suhega lesa napravljenih sodih ali zabojih, kateri imajo notranje obroče. oziroma obvezila okoli sebe. Ti oklepi naj bodo taki, da se tvarine skozi poke ne morejo prašiti med vožnjo, ob kateri se ni moči ogniti majanju, stresanju itd.

5. Ako naj se take strupene tvarine (netekoče in tekoče arzenikalije in drugi strupeni kovinski preparati) pošiljajo v množinah 5000 in več kilogramov, smejo se na ladjah, ki obsegajo še drugo blago, nakladati samó v posebnih oddelkih, ločenih tako, da voda ne more vanje. Pred nakladanjem mora ladjar to naznaniti policijskemu ali pristanskemu oblastvu. To se mora prepričati o tem, da so tisti oddelki ladje, ki so namenjeni, da se vanje denejo strupene tvarine, res odločeni tako, da vode ne prepuščajo.

Prav tako je tedaj, kadar naj se take strupene tvarine v množinah pod 5000 kilogramov prevažajo vkupe z drugimi predmeti, paziti na to, da se strupene tvarine skladajo ločene od živeža in užitnih stvari. O naredbah, ki jih je zaukazalo policijsko ali pristansko oblastvo, naj ono dá ladjarju svoje potrdilo.

6. Policijsko ali pristansko oblastvo odpošiljalnega kraja naj nakladanje prepové, ako so se tovari poškodovali tako, da je moči to spoznati, ne da bi jih bilo treba odpirati.

II.

Ta ukaz stopi v moč s 1. dnem maja 1900. l.

Z istim dnem se razveljavljajo ukazi trgovinskega ministrstva v porazumu z ministrstvom za notranje stvari z dne 29. oktobra 1892. l. (drž. zak. št. 188), z dne 14. januarja 1895. l. (drž. zak. št. 12 in 13) in z dne 4. aprila 1895. l. (drž. zak. št. 53).

V določilih ministrskega ukaza z dne 5. junija 1884. l. (drž. zak. št. 90) naj se ob enem izpremeni to-le:

a) §. 1 naj slove za naprej:

„Vsak parnik, vsaka ladja na motorje, ladjica na motorje, jadrenica, vlačnica za blago, ki plove po Bodenskem jezeru in je lastnina kakega avtrijskega državljana ali kakega c. kr. prevoznega zavoda, in pa vsak čoln mora imeti predpisani ladni patent (listino o pregledu).

Določila, ki jih je treba za varnost prometa z ladjicami na vesla v okolišu pristanišč, se pridržujejo posebnim naredbam.“

b) Določilo §. 4, odstavek 1, da je treba o ladjah, ki imajo ladne patente, pisati vpisnik ladij, naj veljá tudi o ladjicah na motorje, ladjah na motorje, vlačnicah za blago in prevoznih čolnih.

c) Ministrskemu ukazu z dne 5. junija 1884. l. (drž. zak. št. 90) priloženi vzorec ladnega patenta naj se odslej ne rabi več.

Kolikor ne gré za stvari, katere so po ministrskem ukazu z dne 1. junija 1894. l. (drž. zak. št. 114) odkazane nadzorniku plovstva po Bodenskem jezeru, ki v c. k. pristanišču Bodenskega jezera v Bregencu posluje kot pristanski komisar, izročeno je neposredno izvrševanje in nadzorovanje tega ukaza c. k. okrajnemu glavarstvu v Bregencu, katero naj v navtično-tehničnem oziru vselej postopa v porazumu z omenjenim pristanskim komisarjem.

Wittek s. r.

Koerber s. r.

Stibral s. r.

Ladni patent.

Lesena } ladja { imenovana } ki
 Železna } { zaznamovana sè številko }

je lastnina v
 in ima nakladnosti za bečev, je bila
 po vseh njenih delih in vsem pristojevstvu pregledana, gledé največega pripustnega vtopa oznamenjena
 po načinu, spodaj povedanem, in z moštvo in opremo, kakor se navajata v nastopnem spisku, spoznana
 za sposobno za plovstvo po Bodenskem jezeru.

Na podstavi te listine se smé to vozilo za plovstvo po Bodenskem jezeru rabiti dotlé, dokler bo v popisanem stanju in dokler se bistveno ne izpremené ali obnové važni njega deli.

Kot listina uradno narejena in opečatena.

. dne ega

.

Pripustni vtop.

Za naloženo ladjo pripustni vtop se je na obéh njenih straneh zaznamoval
 sredi ladije } z { . . . železnimi sponami }
 spredaj in zadaj } { . . . namazanimi črtami } 25 cm dolgimi in 4 cm širokimi.

Črta največega pripustnega vtopa gre skozi spodni rob { spon }
 { črt }.

Svobodni rob znaša torej (napoved mére na mestih znamenj svobodnega roba):

Moštvo.

Da bo ladja varno plula, mora imeti tukaj-le oznamenjeno moštvo:

.....

Oprema.

Ako ladja plove, mora biti na njej:

(sledi spisek).

(Za parnike in motorne ladje, s katerimi se vozijo ljudje)

Največe število popotnikov, ki se smejo vzeti na ladjo, znaša:

.....

Listina o nadaljnjem pregledu.

Spredaj imenovana ladja je bila danes po opravljeni

izpremembi	}	na predlog
obnovitvi		

. v

pregledana po vseh njenih delih in povsem njenem pristojstvu. Našlo se je, da

.
.
.

. dne^{ega}

(Oznamenilo oblastva in podpis.)

Red o znamenjih za plovstvo po Bodenskem jezeru.

I. Znamenja za meglo.

Parniki naj jih vselej dajejo s trizvočno brizgalko.

Znamenja št.	Ime in pomen znamenja	Kako se daje znamenje	Kako se odgovarja znamenju
1	Znamenje za meglo parnikom, ki plovejo (§. 12, številka 1 a).	— — — Vsako minuto se v enakih presledkih trikrat zategnjeno zažvižga.	Vsak parnik naj odgovarja s svojim znamenjem za spoznavanje.
2 a	Znamenje za spoznavanje parnikom na potih sè sodimi potnimi števkami *) (§. 12, številka 1 e).	00 00 00 Vsako minuto se trikrat kratko in hitro zaporedoma zažvižga.	Vsaka ladija odgovarja sè svojim lastnim znamenjem za spoznavanje.
2 b	Isto z lihimi potnimi števkami **) (§. 12, številka 1 e).	000 000 000 Vsako minuto se trikrat kratko in hitro zaporedoma zažvižga.	
3	Znamenje za meglo parniku, ki je zasidran zunaj pristanišča (§. 12, številka 1 g).	000000000 Vsako minuto je vsaj enkrat pozvoniti z zvoncem.	
4	Znamenje za meglo motornim ladjam, jadrenicam, vlačnicam za blago in prevoznim čolnom, ako vozijo sami za se (§. 12, številka 1 b in c).	— Vsako minuto se enkrat zategnjeno zatrobi na rog za meglo.	Parniki in motorne ladje brez dostavljenega jadra naj odgovarjajo sè svojim znamenjem za spoznavanje.

*) Sò de številke imajo vožnje:

1. Bregenc—Konstanca naravnost,
2. Bregenc—Lindava—Friedrichshafen—Meersburg—Konstanca,
3. Konstanca—Romanshorn—Rorschach—Bregenc,
4. Ludwigshafen—Meersburg—Konstanca,
5. Vse druge vožnje sè švicarskega in avstrijskega brega na nasprotni nemški breg.

**) Lihe številke imajo vožnje:

1. Konstanca—Bregenc naravnost,
2. Konstanca—Meersburg—Friedrichshafen—Lindava—Bregenc,
3. Bregenc—Rorschach—Romanshorn—Konstanca,
4. Konstanca—Meersburg—Ludwigshafen,
5. Vse druge vožnje od nemškega brega na nasprotni švicarski in avstrijski breg.

Znamenja št.	Ime in pomen znamenja	Kako se daje znamenje	Kako se odgovarja znamenju
5 a	Znamenje za spoznavanje motornim ladjam brez pristavljenega jadra (§. 12, številka 1 e).	———— 00 ———— 00 Vsako minuto se dvakrat zategnjeno zatrobi na rog za meglo, in vsakikrat na to dvakrat kratko.	Vsaka ladja naj odgovarja s svojim znamenjem za spoznavanje.
5 b	Znamenje za spoznavanje motornim ladjam s pristavljenim jadrom, jadrenicam, vlačnicam za blago in prevoznim čolnom, ako vozijo sami za se, dokler slišijo znamenja za meglo s parnikov, tudi ribiškimi čolnom v enakem primeru (§. 12, številka 1 c).	0000000000 Hitro zaporedoma in kratko se trobi na rog za meglo.	Parniki in motorne ladje brez pristavljenega jadra naj odgovarjajo s svojim znamenjem za spoznavanje.
5 c	Znamenje za spoznavanje vlačnim ladjam, doklen slišijo znamenja za meglo z drugih ladij in pa kadar se približajo pristanu, v katerem hočejo pristati (§. 12, številka 1 d).	———— Vsako minuto vsaj en zategnjen glas.	
6	Znamenje za meglo motornim ladjam ali jadrenicam, vlačnicam za blago in prevoznim čolnom, ki so zasidrani zunaj pristanišč (§. 12, številka 1 g).	00 Vsako minuto se vsaj enkrat zatrobi dva kratka glasa hitro zaporedoma na rog za meglo	
7	Znamenje za meglo pristanišč in pristajališč za parnike za ladje, ki vozijo po voznem redu ali so poprej napovedane.	———— ———— ———— Vsako minuto se zatrobi trikrat zategnjeno na rog za meglo ali se zvonilo na zvonilo. Neprestano se zvonilo se zvonilo za meglo na glavi pristanišča s primernimi presledki. To znamenje naj se daje precej, ko se zapazijo znamenja za meglo z ladij, in naj se ponavlja, dokler ne dojdejo v pristanišče.	Parniki odgovarjajo s I. znamenjem za vhod v pristanišče, ko zaslišijo rog za meglo ali zvonilo z II. znamenjem za vhod v pristanišče pa, ko zaslišijo zvonec za meglo na glavi pristanišča (§. 12, številka 1 f).
8	Znamenje za vhod v pristanišče I dajejo parniki, ko zaslišijo rog za meglo ali zvonilo s kakega pristana, v katerega gredó, in to dotle, dokler zaslišijo zvonec za meglo na glavi pristanišča (§. 12, številka 1 f).	———— ———— Dvakrat se zategnjeno zatrobi s kratkim presledkom.	
9	Znamenje za vhod v pristanišče II dajejo parniki, ko zaslišijo zvonec za meglo na glavi pristana, v katerega gredó, in to dotle, dokler se s parnika dá z zvoncec znamenje za vhod (§. 12, številka 1 f).	———— ———— ———— Trikrat se zategnjeno zažvižga v enakih presledkih.	

II. Znamenja za kretanje.

Parniki naj jih vselej dajejo z enovito parno brizgalko.

Znamenja št.	Imé in pomen znamenja	Kako naj se daje znamenje	Kako se odgovarja znamenju
10	Znamenje za odhod. Ž njim zahteva parnik, ki hoče oditi, od parnika, ki hoče v pristanišče, da naj mu ta izhod pusti odprt (§. 13, številka 4).	000 Trikrat se na kratko v enakih presledkih zažvižga.	Drugi parnik naj odgovori z istim znamenjem.
11	Znamenje za vohod v pristanišče in izhod iz pristanišča motornih ladij naj dajejo motorne ladje, ako se ob prihodu na kakih 200 metrov približale pristanišču, ob izhodu, predno krenejo na vodno pot pristanišča. Motorne ladje in male parnice naj tudi dajejo to znamenje (§. 13, številka 6).	000 000 000 Trikrat se vsakokrat po trikrat naglo zaporedoma v presledkih kakih 5 sekund zatrobi z rogom za meglo, oziroma zažvižga s parno brizgalko.	
12	Znamenje za obrnitev se daje o temnem vremenu, ako se kak parnik, ki je s parniške postaje odplul, ritenski obrne ter pride na predpisano pot (§. 13, številka 3).	————— Enkrat se zategnjeno zažvižga.	
13	Znamenja za prehitevanje po noči parnika ali motorne ladje, ki hoče po noči preteči kako drugo ladjo (§. 11, številka 9).	00000 Petkrat se na kratko zažvižga s parno brizgalko, oziroma petkrat zatrobi z rogom za meglo.	Na ladjah, ki nimajo luči na krmi, je na krmi treba mahati sem ter tje z belo lučjo. To znamenje je tudi že dajati, ako sprednja ladja poprej zapazi ladjo, ki hoče preteči (§. 10, številka 4).
14 a	Znamenje za izpremembo poti. Jaz grem na desno. (§. 11, številka 10).	0 Enkrat se kratko zažvižga.	Poklicani parnik naj odgovori s tistim znamenjem za izpremembo poti, ki ustreza kretanju za izogibanje, ki ga namerja. Ako poklicana ladja rnoče izpremeniti svoje poti, temveč hoče naravnost iti, naj to namer naznani z vsaj 6 sekund dolgim žvižgom.
14 b	Znamenje za izpremembo poti. Jaz grem na levo. (§. 11, številka 10).	00 Dvakrat se kratko zažvižga.	
14 c	Znamenje za izpremembo poti. Jaz se ustavim ali jaz grem nazaj. (§. 11, številka 10).	————— 0 ————— Zažvižga se enkrat zategnjeno, potem enkrat kratko in na tó enkrat zategnjeno.	

III. Znamenja vzbune in sile.

Znamenja št.	Imé in pomen znamenja	Kako se daje znamenje	Kako se odgovaja znamenju
15	<p>Znamenje vzbune.</p> <p>Daje se, da se kaka druga ladja opozori na pretečo nevarnost, ali daje ga parnik ali motorna ladja brez pristavljenega jadra, ki je nesposobna za kretanje ali je kako drugače nezmožna izogibati se predpisu primerno in ako se ji nevarno bliža kaka druga ladja (§. 11, številka 6 in 7).</p>	<p>0000000</p> <p>Udarja se na zvonec kratko in hitro zaporedoma po enotnem redu (na parnikih), oziroma trobi se takó na rog za meglo (na drugih ladjah).</p>	<p>Odgovarja se z istim znamenjem iz parne brizgalke, oziroma iz roga za meglo.</p>
16	<p>Znamenje sile</p> <p>se daje, da se priklíče pomoč, ako je lastna ladja v sili ali nevarnosti (§. 14).</p>	<p>0000000 0000000</p> <p>Žvižga se kratko in hitro zaporedoma ali pa se udarja na zvonec po mnogoterem redu (na parnikih), oziroma trobi se na rog za meglo (na drugih ladjah), razvije se zastava sile (= velika rudeča zastava), zapalijo se ognji, strelja se s topovi.</p>	<p>Ladje naj odgovarjajo z znamenjem vzbune, pristanišča pa s streljanjem s topovi.</p>